

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

3 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Sensoa-campagne 'Praat over seks' en de verspreiding ervan via het onderwijs

Vraag om uitleg van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de 'Vlaamse Fietsweek voor Scholen' van 4 tot 15 mei 2005

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het exclusieve partnerschap tussen de Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit bij de organisatie van de Vlaamse Fietsweek

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een rookverbod op school

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de modularisering in het BSO, DBSO en BuSO

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over nieuwe aanvragen om het statuut van topsportschool te verwerven en de huidige stand van zaken inzake topsportscholen

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het beleid rond topsportscholen

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over topsportscholen

Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie

Donderdag 3 maart 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Ludo Sannen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.24 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Sensoa-campagne 'Praat over seks' en de verspreiding ervan via het onderwijs

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Sensoa-campagne 'Praat over seks' en de verspreiding ervan via het onderwijs.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, in februari 2005 heeft Sensoa, het Vlaams service- en expertisecentrum voor seksuele gezondheid, op zeer grote schaal een voorlichtingscampagne gevoerd. De doelstelling van deze campagne is het bevorderen van de communicatie tussen seksuele partners. Op deze manier wil Sensoa de seksuele gezondheid bij een brede, hoofdzakelijk uit jongvolwassenenen bestaande doelgroep promoten.

Om alle misverstanden te vermijden, wil ik hieraan toevoegen dat ik de doelstellingen van deze campagne in grote lijnen kan onderschrijven. Voorlichting over veilig vrijen is bijzonder belangrijk. Het is belangrijk dat de seksuele opvoeding op school voldoende aan bod komt. Zoals deze maand in Klasse te lezen staat, moet op school een klimaat worden gecreëerd waarin relaties en seksualiteit bespreekbaar zijn. Momenteel gebeurt dit

veel te weinig. Ten gevolge van de grote verschillen in maatschappelijke waarden en normen blijft de seksuele vorming al te vaak het onderwerp van een maatschappelijke discussie.

We mogen niet over het hoofd zien dat de seksualiteit in 2005 veel meer dan in het verleden in de leefwereld van jongeren aanwezig is en bijgevolg ook in het onderwijs voldoende aandacht verdient. Wat mij betreft, moet seksuele en relationele vorming verplichte leerstof worden. De voorwaarde is uiteraard dat dit alles op een evenwichtige wijze moet worden ingevuld. Jammer genoeg is dit momenteel nog niet het geval. Dit onderwerp wordt nog te vaak in de lessen biologie ingepast. Bovendien worden deze lessen vaak op een zeer onhandige en onvolwassen wijze gegeven.

Ik verzet me niet tegen de invoering van een verplicht vak of tegen de achterliggende doelstellingen van de campagne van Sensoa. De wijze waarop deze campagne is gevoerd, doet me evenwel de wenkbrauwen fronsen. De campagne bestaat vooral uit een aantal televisiespots, uit advertenties in kranten en tijdschriften en uit een reeks van zes affiches. Ik neem aan dat ik de affiches met de campagnebeelden hier niet hoeft te tonen. Iedereen heeft allicht de vrij provocerende foto's van vrijende koppels gezien.

Het onderwijs is bij deze campagne betrokken. Een aantal affiches zijn speciaal voor scholen gemaakt, de leerkrachten van het secundair onderwijs hebben een lespakket gekregen en bij het tijdschrift Maks! zijn een aantal posters gevoegd. Daarnaast zijn de algemene campagneposters in een aantal scholen verdeeld.

Zoals ik daarnet al heb gezegd, getuigen sommige affiches allerm minst van goede smaak en willen ze

Dillen

modeloos choqueren. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze campagne veel negatieve reacties heeft losgeweekt. Deze reacties betreffen onder meer de deelname van het onderwijs aan de campagne. Het gaat hier enkel om het vrij onderwijs. Niet alle ouders die hun kinderen naar het gemeenschapsonderwijs sturen, hebben positief gereageerd.

Volgens Sensoa is de campagne op jongvolwassenen gericht en niet voor kinderen jonger dan 12 jaar bestemd. Blijkbaar is iemand vanaf 12 jaar voor Sensoa al een jongvolwassene. We moeten evenwel niet naïef zijn. Deze foto's en affiches zijn niet voor jonge kinderen of zelfs voor kinderen van 13 of 14 jaar bestemd. Al deze kinderen hebben ze evenwel gezien, we moeten ons geen illusies maken. Kinderen lopen uiteraard niet met gesloten ogen door de gangen. Ze hebben de affiches op de prikborden zien hangen. Bovendien zijn in verschillende scholen postkaarten met alle op de affiches gebruikte foto's verspreid. Die postkaarten zijn niet enkel in de leslokalen verspreid. Op de speelplaats hebben kinderen jonger dan 14 of 15 jaar ze ook kunnen bemachtigen. Deze prentkaarten waren behoorlijk gegeerd, mijnheer de minister! Kinderen jonger dan 13 of 14 jaar zien echter geen verschil tussen de expliciete foto's en de boodschap van de campagne.

Ik weet niet hoeveel scholen aan de campagne hebben deelgenomen. Ik heb in het Antwerpse navraag gedaan: daar hebben sommige scholen wel en andere niet deelgenomen. Cijfers heb ik niet. Ik weet wel dat deze foto's in sommige scholen aan leerlingen van 12 en 13 jaar werden uitgedeeld. Dat gebeurde ook door leerkrachten, en soms zonder enige uitleg. Zonder puriteins te willen zijn, vind ik dit onaanvaardbaar.

De campagne was ophefmakend en provocerend, en minister Vervotte heeft er duidelijk op gereageerd. De campagne is ook in een aantal scholen gevoerd. Mijnheer de minister, was u daarvan op voorhand op de hoogte, en kende u de inhoud ervan? Werden de verschillende schoolnetten vooraf gecontacteerd met de vraag of ze bereid waren om die campagne te ondersteunen? In veel Vlaamse scholen wordt zowel secundair als lager onderwijs aangeboden. Is vooraf aan de directies gevraagd te waarborgen dat de foto's niet beschikbaar zou-

den zijn voor kinderen uit het lager onderwijs? De campagne is ook gevoerd in Maks!, een tijdschrift van het departement Onderwijs. Zijn vooraf afspraken gemaakt over de wijze waarop Maks! zou deelnemen aan de campagne?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is tijdens de ontwikkelingsfase van de beelden geen inbreng geweest van het departement Onderwijs. Ook Klasse of Maks! hebben er niet aan meegewerkt. We hebben er geen zicht op en kunnen ons sowieso niet uitspreken over de communicatie die al dan niet tussen de schoolnetten en middenveldorganisaties zoals Sensoa heeft plaatsgevonden. We weten alleszins dat de campagne vooraf is uitgetest bij mensen die bij de verschillende doelgroepen betrokken zijn, zoals leerkrachten van verschillende scholen.

Voor de verdeling van de affiches in de scholen is het blad Maks! – de jongereneditie van Klasse – ingeschakeld. Sensoa gebruikt naargelang het doelpubliek verschillende affiches. De scholen hebben slechts één soort affiche ontvangen. Daarop is gewoon een close-up te zien van het hoofd van een jongen en een meisje die elkaar willen zoenen, maar over hun mond is een zwarte strip geplakt. Daaronder staat de slogan: 'Je tong verloren tijdens het kussen?' Deze foto en slogan kunnen moeilijk als aanstootgevend worden beschouwd, ook niet voor jongeren of kinderen. Dezelfde foto wordt gepubliceerd in het jongerenblad Maks!, samen met een achtergrondartikel. Het blad Klasse voor Leerkrachten publiceert een andere foto uit de reeks en besteedt aan de campagne een achtergrondartikel voor leerkrachten.

Het staat de scholen volledig vrij om de affiches al dan niet op te hangen. De scholen moeten oordelen of ze het materiaal geschikt vinden voor hun leerlingen, en zo ja, hoe en waar zij voor de campagne aandacht vragen. De foto en de campagne willen jongeren ertoe aanzetten seksualiteit bespreekbaar te maken. Dat daar nog altijd grote nood aan is, bewijzen de talrijke bijdragen van dokters en preventiewerkers die naar aanleiding van de campagne in de media aan bod kwamen.

Ten slotte nog dit: als scholen met het campagnemateriaal aan de slag willen, werken ze alvast

Vandenbroucke

aan een aantal vakoverschrijdende eindtermen gezondheidseducatie. Ik noem er drie: 'de leerlingen bespreken vormen van machtsmisbruik binnen relaties en oefenen zich in fysieke en mentale weerbaarheid'; 'ze uiten hun wensen en gevoelens binnen een intieme relatie op een constructieve en onbevangen manier, stellen en aanvaarden grenzen' en 'staan kritisch tegenover seks en erotiek in de media'. Daaraan kan worden gewerkt met het materiaal dat ter beschikking is gesteld van de scholen. Het staat de scholen echter volledig vrij om daar al dan niet gebruik van te maken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk wel dat de minister niet goed is geïnformeerd. In een aantal scholen is niet alleen de foto met het zoenend koppel verspreid, maar ook andere, zoals deze foto die men bezwaarlijk als bestemd voor de ogen van 14-jarige pubers kan opvatten. (*Mevrouw Marijke Dillen toont een foto*)

Ik kan u formeel bevestigen dat deze foto als poster én als prentkaart is verspreid. De scholen moeten u daarover correcte informatie bezorgen.

Het tijdschrift Klasse voor Leerkrachten heeft zich in deze zaak correct opgesteld. Gisteren kreeg ik toevallig Klasse voor Ouders in handen. Er stond een heel interessant artikel in over praten met jongeren over seks.

De actie van Sensoa en de foto's roepen echter vragen op. Het kan niet dat bepaalde foto's in de scholen zijn verspreid. Een aantal scholen hebben het niet gelaten bij de foto waarnaar u verwijst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de 'Vlaamse Fietsweek voor Scholen' van 4 tot 15 mei 2005

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het exclusieve partnerschap tussen de Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit bij de organisatie van de Vlaamse Fietsweek

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer De Meulemeester tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de 'Vlaamse Fietsweek voor Scholen' van 4 tot 15 mei 2005, en van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het exclusieve partnerschap tussen de Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit bij de organisatie van de Vlaamse Fietsweek.

Minister Vandenbroucke zal tevens in naam van minister Anciaux antwoorden.

De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de Vlaamse Fietsweek voor Scholen vindt plaats van 4 tot 15 mei 2005.

– *Mevrouw Monica Van Kerrebroeck, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Dit lovenswaardige initiatief wordt voor de eerste maal genomen, in navolging van de Week van Vervoering. Het is zeer positief dat men leerlingen er bewust van tracht te maken dat fietsen belangrijk is, en ze te stimuleren met de fiets naar school te komen. Het initiatief voor de Vlaamse Fietsweek voor Scholen dit schooljaar wordt genomen door de Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit, in samenwerking met Brantano.

Het is een ambitieus initiatief. De Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit willen van deze fietsweek een Vlaamse schoolsportklassieker maken. Ze zijn dan ook een langeter-

De Meulemeester

mijnovereenkomst aangegaan met Brantano, die dit project sponsort. Ook de medewerking van de gemeenten wordt gevraagd. Zo heeft de Stichting Vlaamse Schoolsport een brief geschreven aan alle schepencolleges met de vraag dit initiatief actief te ondersteunen.

Enkel de Christelijke Mutualiteit wordt bij dit project betrokken, hoewel de Stichting Vlaamse Schoolsport een pluralistische organisatie is. De doelstelling van de stichting is het voeren van een schoolsportbeleid dat erop gericht is alle leerlingen, ongeacht hun bekwaamheid of geaardheid, meer en kwaliteitsvolle sportkansen te bieden. De stichting heeft jaar na jaar bewezen dat ze haar taak ter harte neemt en creatief is ten opzichte van leerlingen en scholen. Dat bewijst ook dit initiatief.

Mijnheer de minister, is het gebruikelijk dat deze stichting, die wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en alle netgebonden schoolsportfederaties verenigt, samenwerkt met één enkel ziekenfonds, zodat het pluralisme niet gewaarborgd is? In de stichting zijn immers de drie schoolnetten vertegenwoordigd. Hebben ook andere ziekenfondsen een vraag tot samenwerking ontvangen van de stichting?

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, mijn vraag is vrijwel identiek.

Momenteel wachten we op een nieuw decreet inzake de onderwijsgebonden sport. Daarbij zouden zowel scholieren als studenten worden betrokken. Ondertussen voert de Stichting Vlaamse Schoolsport verder een beleid vanuit haar huidige decreetale opdracht. De Vlaamse Fietsweek voor Scholen, die plaatsvindt van 4 tot 15 mei 2005, met medewerking van alle gemeentebesturen, is in die zin een zeer mooi project. Het fietsen wordt gepromoot, wat past in een duurzaam sport-, gezondheids- en mobiliteitsbeleid. Het gaat hier niet om een eenmalig initiatief: het is de bedoeling dat het wordt herhaald. Het sluit ook naadloos aan bij de Week van de Zachte Weggebruiker.

Het valt inderdaad op dat dit initiatief niet enkel uitgaat van de Stichting Vlaamse Schoolsport,

maar ook van de Christelijke Mutualiteit. De brief is inderdaad ondertekend door zowel de stichting als de secretaris van het ziekenfonds. In feite wordt de neutraliteit van de stichting hier opgegeven.

Dit exclusieve partnerschap met de Christelijke Mutualiteit verbaast me. Op zich heb ik er geen probleem mee dat de stichting samenwerkt met een ziekenfonds. Het is immers ook de taak van een ziekenfonds om aan preventie te doen en sport te promoten. Op zich is dit dus een goed initiatief. Maar men had er toch voor moeten zorgen dat alle ziekenfondsen hierbij werden betrokken, vooral omdat het gaat over een project dat meer dan eenmalig is. Als ik het goed begrijp, is de Christelijke Mutualiteit zelfs geen sponsor – dat blijkt alleszins niet uit de brief – maar een volwaardige partner. Dat geeft een bijkomende dimensie aan heel het verhaal.

De Stichting Vlaamse Schoolsport en de Christelijke Mutualiteit hebben in Brantano een sponsor gevonden voor dit project. Met deze sponsor zijn ze een langetermijnovereenkomst aangegaan. De werkmiddelen voor schoolsport volstaan immers nog steeds niet, zodat sponsoring noodzakelijk is. Blijkbaar gaat het over sponsoring voor meerdere jaren.

Mijnheer de minister, over dat exclusieve partnerschap tussen de Stichting Vlaamse Schoolsport, de Christelijke Mutualiteit en Brantano heb ik enkele vragen. Hoe is die samenwerking precies totstandgekomen? Is er sprake van sponsoring door de Christelijke Mutualiteit? Kan het dat de stichting voor de Vlaamse Fietsweek zich voor meerdere jaren exclusief aan de CM bindt? Is er in dat verband een contract ondertekend? Welke andere mutualiteiten werden er gecontacteerd? Indien er geen andere mutualiteiten werden gecontacteerd, zou ik graag weten waarom niet. Hoeveel sponsorgeld betaalt Brantano eigenlijk? Werden er andere bedrijven gecontacteerd? Werden er nog contracten ondertekend?

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, toen ik las dat er wordt samengewerkt met de mutualiteiten, kon ik dat begrijpen. Het gaat immers gedeeltelijk om een initiatief van de SVS dat op preventie is gericht. Beweging is goed voor de gezondheid van kinderen.

Berx

Ik kan me niet voorstellen dat de stichting niet wist dat een mutualiteit een gekleurde organisatie is met een opinie, en dat ze dus ook wel zorgvuldig zou zijn bij het kiezen van de partner om mee samen te werken. Ik heb me dus wat meer geïnformeerd, en er is gebleken dat er wel degelijk andere mutualiteiten bij betrokken werden. De Liberale Mutualiteit en de Socialistische Mutualiteit werden gecontacteerd, maar die waren niet of nog niet geïnteresseerd om mee te werken. Daarvoor zijn verschillende redenen opgegeven.

In 2004 werkte de SVS al samen met mutualiteiten voor een aantal acties. Voor de beweegtentoonstelling 'Beweeg' werd er bijvoorbeeld samengewerkt met het Partena-Ziekenfonds. Zijn daarover toen ook vragen gesteld in deze commissie?

Is de reactie neutraal of niet neutraal? Is het niet wat overdreven om te zeggen dat de neutraliteit van de SVS in het gedrang komt door de samenwerking met één mutualiteit? De reden dat er maar met één mutualiteit wordt samengewerkt, is immers omdat de andere niet willen meedoen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, de SVS krijgt werkmiddelen van het departement Onderwijs en van het Bloso. Ze krijgt bovendien ook eenmalige middelen uit speciale projecten en middelen via sponsorcontracten.

Bij de zoektocht naar sponsorgeld hanteert de SVS vanuit haar missie een pluralistische visie. Haar missie is het voeren van een schoolsportbeleid dat erop is gericht alle leerlingen, ongeacht hun bekwaamheid of geaardheid, meer en kwaliteitsvollere sportkansen te bieden. Het pluralisme wordt weerspiegeld in de raad van bestuur waarin de verschillende onderwijsnetten vertegenwoordigd zijn. De raad van bestuur houdt toezicht op het correct toepassen van de richtlijnen.

Elke mutualiteit krijgt de kans om te participeren aan de verschillende activiteiten van de SVS. Voor bedrijven wordt erop toegezien dat de aard van het bedrijf niet in tegenspraak is met de deontologie en de doelstellingen van de SVS.

De SVS heeft omwille van het steeds moeilijker wordende en tijdrovende karakter van het zoeken naar sponsors sinds 1997 een contract afgesloten met BMC, Bestuur & Management Consultants, om de sponsoringnoden te lenigen. In 2004 heeft BMC onder andere contacten gehad met de Christelijke Mutualiteit, de Liberale Mutualiteit en de Socialistische Mutualiteit. Telkens werd gezocht naar een samenwerkingsverband tussen de mutualiteiten en de SVS, met een toelichting van de activiteiten van de SVS.

De gesprekken van BMC met de mutualiteiten hebben resultaat opgeleverd bij de CM, in de vorm van een samenwerking met de SVS voor de Vlaamse Fietsweek voor scholen. Daarvoor werd een jaarlijks aanpasbaar contract voor 3 jaar afgesloten.

De CM zorgt voor financiële en logistieke ondersteuning. Bovendien ondersteunt de CM ook de communicatie.

Naar aanleiding van de vragen over de samenwerking tussen de SVS en de CM na de aankondiging van het project in scholen en gemeentebesturen werden de verschillende mutualiteiten opnieuw gecontacteerd. Uit die contacten bleek dat de CM zou doorgaan met de ondersteuning en dat ze geen problemen heeft met een eventuele participatie van andere mutualiteiten. De andere mutualiteiten toonden echter weinig of geen interesse.

Gezien het vergevorderd stadium waarin de Vlaamse Fietsweek van 2005 zich nu bevindt, is een uitbreiding dit jaar niet meer mogelijk. Voor de volgende jaren is alles nog mogelijk, ook langs de kant van de CM. De CM heeft zich binnen de huidige overeenkomst akkoord verklaard om niet als organisator maar als ondersteuner op te treden.

De SVS heeft ook met het Partena-Ziekenfonds een samenwerkingsovereenkomst afgesloten in 2004. In 2004 participeerde de SVS aan de beweegtentoonstelling 'Beweeg' van de vzw Actief Gezond en werd daarbij ondersteund door het Partena-Ziekenfonds.

BMC zoekt voortdurend naar privé-sponsoringpartners voor de activiteiten van de SVS. Voor de Vlaamse Fietsweek werd een sponsorcontract afgesloten met Brantano. Het lijkt me echter niet aangewezen om de SVS te vragen details vrij te ge-

ven over contracten met privé-organisaties.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de minister, het verwondert me dat er nu sprake is van contacten met andere mutualiteiten. Misschien werden die aangeschreven, maar uit de informatie waarover ik beschik, bleek echter dat de andere mutualiteiten niet werden gecontacteerd. Ik weet ook niet wat de SVS in 2004 heeft gevraagd.

De Vlaamse Fietsweek is een prachtig initiatief. Ik vraag me echter af of aan alle samenwerkingsvoorwaarden is voldaan, want uit de brief die naar alle schepencolleges werd verstuurd blijkt duidelijk dat de CM mee optreedt als organisator en niet alleen als ondersteuner.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de bijkomende bedenkingen van de heer De Meulemeester. Ik herhaal dat ik het op zich heel goed vind dat dit geïntegreerd wordt en dat de mutualiteiten meewerken aan een dergelijk project, maar de manier waarop het overkomt, vind ik een beetje ongelukkig. We kunnen misschien eens nagaan of de andere mutualiteiten daadwerkelijk werden gecontacteerd. Ik heb dat nog niet gedaan, ik heb gewoon spontaan gereageerd op de brief die aan alle gemeentebesturen is verstuurd. Het is misschien interessant om te weten waarom de andere mutualiteiten daar niet aan willen deelnemen. Ik zou het toch een beetje vreemd vinden indien ze hiervoor totaal geen interesse zouden betonen.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Ik wil gewoon zeggen dat ik tevreden ben over het antwoord van de minister en dat ik geen reden heb om aan zijn woorden te twijfelen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb de vragen ook niet als dusdanig opgevat. Ik heb daarover ook brieven gekregen en ik deel uw bezorgdheid. Het is precies omdat ik hierover brieven heb ont-

vangen, dat ik navraag heb gedaan bij de SVS. Als het namelijk zo zou zijn dat men zonder meer exclusief met een bepaalde mutualiteit werkt, dan is dat een probleem, welke mutualiteit dat ook is. Mij is evenwel meegedeeld dat de SVS een contract met de BMC heeft. In 2004 heeft de BMC zowel contacten gehad met de Christelijke, met de Liberale als met de Socialistische Mutualiteit. Tijdens deze vergaderingen werd gezocht naar een samenwerkingsverband tussen de betrokken mutualiteit en de SVS en werd een toelichting gegeven over de activiteiten van de SVS. Ik ga er dus van uit dat men toch wel de mogelijkheid heeft gehad om daar op in te spelen.

Wat de tweede vraag betreft: ik heb die brief aan de scholen niet bij. Mijn administratie zegt me echter dat de CM er binnen de huidige overeenkomst mee akkoord is gegaan om niet op te treden als mede-organisator maar als ondersteuner. Misschien is die correctie in de loop van het proces gebeurd en blijkt dat nog niet uit die brief. Dat is een mogelijkheid, maar ik weet het eerlijk gezegd niet. Ik denk dat de betrokkenen hier correct hebben gehandeld en ik heb dus geen reden om te twijfelen aan de goede trouw van de raad van bestuur van de SVS, waarin de verschillende netten vertegenwoordigd zijn. Natuurlijk moet men aandacht hebben voor het effect waarover u vragen stelt, maar ik denk dat het proces wel correct verlopen is, als ik afga op de informatie die ik heb gekregen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een rookverbod op school

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een rookverbod op school.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dat roken onze gezondheid ernstig schaadt, hoeft geen betoog. Terecht worden

Dillen

vanuit de Vlaamse Regering voldoende financiële middelen vrijgemaakt om campagnes te voeren die de Vlamingen ervan moeten overtuigen te stoppen met roken. In de praktijk moeten we vandaag helaas echter vaststellen dat nog steeds zeer veel jongeren, vooral jonge meisjes, roken, ondanks de voorlichtingscampagnes en ondanks het gegeven dat roken toch wel een heel belangrijke doodsoorzaak is.

Op meer en meer plaatsen geldt een rookverbod. Het thema van het rookverbod in bedrijven staat vandaag volop in de actualiteit, maar ook het onderwijs heeft hierin een voorbeeldfunctie te vervullen. We moeten nog steeds afgaan op een regelgeving die toch al van 1990 dateert en dus al redelijk oud is. Die regelgeving stipuleert dat op scholen niet mag worden gerookt in gesloten ruimtes waartoe de leerlingen toegang hebben, maar het roken in open ruimtes is er nog niet in opgenomen. Dat kan wel in de schoolreglementen worden geregeld.

Ik stel vast dat de stad Gent enige tijd geleden een heel verheugend initiatief heeft genomen. Ze heeft namelijk beslist om alle lagere en secundaire scholen op haar grondgebied rookvrij te maken vanaf 31 mei 2006, dat is de werelddag zonder tabak. Ze geven de scholen dus nog een jaartje de tijd om te wennen aan het idee, om het plan voor te stellen aan leerlingen en leerkrachten en om een stappenplan te presenteren. Heel belangrijk en heel positief is het gegeven dat het akkoord gesloten is over alle netten heen en dat er ook een budget wordt uitgetrokken voor hulpmiddelen en begeleiding bij het stoppen met roken. Het rookverbod zal niet enkel gelden voor de leerlingen, maar ook voor de leerkrachten en alle personeelsleden die in de school werken, zonder uitzondering. Volgens de enthousiaste verklaringen van de onderwijsschepen in Gent waren alle scholen van alle netten er vrij vlug van overtuigd om dat rookverbod in te voeren, of, om het eens positief te stellen, waren ze enthousiast om de scholen rookvrij te maken.

Ik vind dit dus een positief initiatief en ik wens alle scholen in Gent hierbij veel succes. Helaas is de actie echter beperkt tot alle scholen op het grondgebied van de stad Gent. Ik zou ervoor durven pleiten, mijnheer de minister, om dit initiatief uit te breiden. Vandaag moet het namelijk allemaal gebeuren op vrijwillige basis. Ik zeg niet dat er niks

gebeurt in de scholen, want dat zou incorrect zijn, maar op vrijwillige basis bereikt men niet al te veel resultaten, hoe positief de bedoelingen ook mogen zijn.

Het standpunt van de Antwerpse schepen van onderwijs, de heer Voorhamme, is duidelijk. Hij is uitdrukkelijk van mening dat in schoolgebouwen niet mag worden gerookt. De scholen moeten hierover evenwel zelf beslissen. Hij heeft in dit verband reeds naar een aantal positieve projecten in Antwerpen verwezen. Al deze projecten worden op vrijwillige basis en zonder de invoering van reglementen uitgevoerd.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over de beslissing van het Gentse stadsbestuur om alle lagere en secundaire scholen in Gent vanaf 31 mei 2006 rookvrij te maken. Zult u initiatieven nemen om dit rookverbod voor alle lagere en secundaire scholen in Vlaanderen te veralgemenen?

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Aangezien ik me enigszins betrokken partij voel, zou ik me bij deze vraag om uitleg willen aansluiten. In Gent zijn netoverschrijdende gesprekken over rookvrije scholen gevoerd. Ik wil hier evenwel benadrukken dat het beruchte rookverbod geen gevolg van deze gesprekken is. Ik zou de minister dan ook willen vragen om, in het kader van het hier door iedereen gesteunde participatief schoolbeleid, dit vanuit de scholen zelf te laten groeien. De scholen moeten zelf kunnen beslissen of ze al dan niet rookvrij moeten worden. Indien we een dergelijk initiatief vanuit en bepaalde groep leerlingen of leerkrachten laten groeien, is de kans op succes veel groter. Indien een verbod van bovenaf wordt opgelegd, zal iedereen allicht de neiging hebben om in alle mogelijke sanitaire installaties te roken. Dit zou uiteraard niet bevorderlijk voor de gezondheid zijn. Ik zou deze initiatieven aanmoedigen, maar ik zou niets verplicht opleggen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, het KB van 15 mei 1990 stelt het zeer duidelijk: 'Op school mag niet gerookt worden in gesloten ruimtes waartoe de leerlingen toegang hebben.' Dit rookverbod geldt altijd. Het geldt bijgevolg ook buiten de schooluren en ook voor niet-leer-

Vandenbroucke

lingen.

In het kader van de wetgeving inzake het welzijn op het werk is hier op 19 januari 2005 een KB betreffende de bescherming van werknemers tegen tabaksrook aan toegevoegd. Dit KB, dat deel uitmaakt van de wetgeving inzake het welzijn op het werk, is op 2 maart 2005 in het Belgisch Staatsblad verschenen. Minister Van den Bossche heeft dit door minister Van Brempt voorbereide KB gisteren in de media toegelicht.

Alle scholen zijn aan dit belangrijke en weloverwogen KB onderworpen. Op 1 januari 2006 moet het overal worden toegepast en moet de werkgever een rookvrije arbeidsomgeving garanderen. De werkgever is verantwoordelijk voor de toepassing van de regelgeving.

Het is mogelijk om voor de rokende personeelsleden een rookkamer in te richten. Het spreekt vanzelf dat ze zich daar enkel mogen bevinden op tijdstippen waarop ze geen opdrachten moeten uitvoeren. Hierover moeten de betrokkenen de nodige overeenstemming bereiken.

Voor het onderwijs betekent dit gisteren gepubliceerde KB een verdere stap in het bannen van tabak op school. De directieruimtes, de leraarslokalen en de vergaderruimtes zullen binnenkort rookvrij worden. De ruimtes waar leerlingen komen, zoals klassen, refecteries, gangen en sanitaire voorzieningen, zouden al sinds 1990 rookvrij moeten zijn. De wetgeving zegt niets over open ruimtes, zoals speelplaatsen. Mijns inziens, moeten de scholen en de inrichtende machten op dit vlak maatregelen treffen. Dit valt niet binnen de bepalingen van het reeds aangehaalde KB.

Ik steun ten volle het initiatief van het Gentse stadsbestuur om de Gentse basisscholen en secundaire scholen volledig rookvrij te maken. Initiatieven van schoolbesturen kunnen op lokaal vlak of door de netten worden gecoördineerd om een rookverbod te veralgemenen en ook op de speelplaatsen in te voeren. Het gemeenschapsonderwijs heeft onlangs overigens aangekondigd een algemeen rookverbod voor alle gemeenschapsscholen te overwegen. Dit lijkt me een goed initiatief.

Ik denk niet dat het mijn taak is om in dit verband regels op te leggen. Ik heb hiertoe overigens niet

meteen de bevoegdheid. Het gaat hier tenslotte om door de federale overheid uitgevaardigde KB's. Ik zou de erkenning kunnen intrekken van scholen waar wordt gerookt. Deze zwart-witbenadering lijkt me evenwel niet zo interessant. We kunnen beter proberen de initiatieven aan de basis te coördineren en op die manier een anti-tabaksbewustzijn te creëren.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik zou de minister willen bedanken voor zijn antwoord en voor het duidelijke standpunt dat hij heeft ingenomen. Het gisteren gepubliceerde KB is uiteraard ook van toepassing op scholen. Ik hoop dat de scholen zich voldoende van de problematiek bewust zijn om met betrekking tot de open ruimtes, zoals de speelplaatsen, zelf positieve initiatieven te nemen.

De scholen mogen voor hun leerkrachten een rookruimte inrichten. Ik hoop dat die ruimte enkel voor leerkrachten toegankelijk zal zijn. Momenteel is er in veel scholen een rookruimte waar ook de leerlingen van de twee hoogste jaren worden toegelaten. Volgens mij zou het rookverbod voor hen in de hele school moeten gelden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de modularisering in het BSO, DBSO en BuSO

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Helsen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de modularisering in het BSO, DBSO en BuSO.

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijn vraag om uitleg betreft de modularisering waarmee sinds 1998 in het BSO, het DBSO en het BuSO wordt geëxperimenteerd.

Het HIVA heeft de opdracht gekregen hierover

Helsen

een evaluatierapport op te stellen. In zijn beleidsnota heeft de minister naar deze evaluatie van het modulariseringsexperiment verwezen. Hij heeft tegelijkertijd drie struikelblokken aangehaald. Ik veronderstel dat hij zich hiervoor op het rapport van het HIVA heeft gebaseerd. De struikelblokken betreffen de besluitvormingsprocedure, de inhoudelijke gedetailleerdheid en het organisatorische aspect.

In de beleidsnota staat te lezen dat de minister vrij vroeg in de lopende legislatuur een evaluatie wil opmaken en een besluit over de toekomstige toepassing van de modularisering in deze onderwijsvormen wil nemen.

Hoe staat het met de evaluatie van het experiment? Wanneer zullen we hierover uitsluitsel krijgen? Op welke manier pleegt de minister hierover overleg met de scholen? Wat zijn de resultaten van de evaluatie voor de leerlingen die in het experiment hebben meegedraaid? Zal het evaluatierapport van het HIVA ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse volksvertegenwoordigers?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, in oktober 2004 heb ik het rapport van de UA en het HIVA met betrekking tot de gezamenlijke evaluatie van het modulariseringsexperiment in het secundair onderwijs ontvangen. Eind november 2004 heeft de stuurgroep Modularisering het eindrapport besproken en de onderzoekers gevraagd om hun uitgebreide en vrij technische rapport op een toegankelijke, maar niettemin volledige wijze samen te vatten. Die samenvatting is vorige week, drie weken later dan tijdens de vergadering met de stuurgroep was afgesproken, gefinaliseerd.

Zoals met betrekking tot onderzoeksrapporten gebruikelijk is, zal de administratie op basis van deze samenvatting en van het volledige technisch eindrapport een advies inzake de aanwending en de valorisatie van de onderzoeksresultaten voorbereiden. De evaluatie van het experiment en de wijze van publicatie en bekendmaking van het onderzoek zullen in dit advies aan bod komen. Ik zal dit advies allicht binnen een tweetal weken ontvan-

gen.

Ik heb vooralsnog besloten het rapport nog niet vrij te geven. Mevrouw Helsen zou graag over het rapport beschikken. Misschien wordt zij door bepaalde mensen aangespoord om hierop de nadruk te leggen. Ik heb echter redenen om het nog niet publiek te maken.

Het is zeker niet mijn bedoeling om onderzoeksresultaten op welke wijze dan ook binnenskamers te houden. Ik wil echter grondig nadenken en overleggen over de meest adequate manier om over dergelijke onderzoeken te communiceren en om dergelijke resultaten in de onderwijswereld te verspreiden.

Bovendien betreft het hier slechts een gedeeltelijke evaluatie. Ik kan nu al melden dat het betrokken experiment niet tot minder goede, maar ook niet tot significant betere leerresultaten heeft geleid.

Aangezien de evaluatie van de betrokken actoren hieraan nog moet worden toegevoegd, heb ik de stuurgroep Modularisering, die uit afgevaardigden van de onderwijskoepels en van het departement Onderwijs bestaat, de opdracht gegeven om in dit verband een evaluatie op te zetten. De resultaten van deze evaluatie zullen me in juni 2005 worden voorgelegd. De stuurgroep heeft een scenario opgesteld. Vanaf 31 januari 2005 organiseert de departementale dienst Beroepsopleiding een bevraging van alle actoren in de experimentscholen. Onder actoren verstaan we niet enkel de schoolteams, maar ook de ouders, de leerlingen en de stageverlenende bedrijven. Dit onderzoek zal op 22 april 2005 worden gefinaliseerd. Het geheel van de aldus bekomen aanbevelingen, vaststellingen en adviezen moet me de mogelijkheid verschaffen om voor 31 augustus 2007, het tijdstip waarop het onderwijsexperiment inzake modularisering afloopt, beleidsconclusies te trekken.

Als het zover is, zullen de verzamelde evaluatiegegevens ter beschikking van de Vlaamse volksvertegenwoordigers worden gesteld. Aangezien ik nog gegevens moet inzamelen, heb ik besloten de stukken voorlopig nog niet ter beschikking te stellen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord op mijn verschillende vragen. Ik hoop dat de Vlaamse volksvertegen-

Helsen

woordigers grondig over de resultaten van het rapport zullen worden geïnformeerd. Ik wacht in dit verband de beslissing van de minister af.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over nieuwe aanvragen om het statuut van topsportschool te verwerven en de huidige stand van zaken inzake topsportscholen

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het beleid rond topsportscholen

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over topsportscholen

De voorzitter: Aan de zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Marginet tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over nieuwe aanvragen om het statuut van topsportschool te verwerven en de huidige stand van zaken inzake topsportscholen, van de heer Van Nieuwkerke tot vice-minister-president Vandenbroucke, over het beleid rond topsportscholen, en van de heer Martens tot vice-minister-president Vandenbroucke, over topsportscholen.

De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, nu een Brugse school bij de VLOR een aanvraag heeft ingediend om het statuut van topsportschool te verwerven, is het hek voor de VSF van de dam.

Drie jaar geleden hebben de VSF en het Bloso de toenmalige minister van Onderwijs geadviseerd om het aantal topsportscholen van negen tot vijf

te reduceren. Per provincie zou een enkele topsportschool kwalitatief hoogstaand onderwijs met topsport moeten combineren. Door middel van dit advies hebben beide verenigingen toen de vrees geuit dat tussen de onderwijsnetten een strijd zou losbarsten om een evenwicht in het aantal topsportscholen te behouden.

Als Brugge een tweede topsportschool krijgt, verwacht de VSF een wildgroei van topsportscholen. Deze wildgroei zou het einde van het zinvol topsportonderwijs kunnen betekenen en zou bovendien handenvol geld kosten. Al meer dan 2 jaar pleit de VSF voor een rationalisatie van de topsportscholen: volgens haar moet één topsportschool per provincie volstaan.

De voorzitter van de VSF, de heer Van Esser, heeft in een persmededeling verklaard dat – en ik citeer: ‘De doelstelling van topsportscholen is om talentrijke jongeren de kans te geven hun sport op hoog niveau te beoefenen in combinatie met hun studies en hen zo kwalitatief op te leiden. De onderwijsstructuren zijn een middel en geen doelstelling om dit te realiseren. Minder scholen met meer topsporters, waardoor de faciliteiten, de kwaliteit en de aangeboden studierichtingen voor de topsporters logischerwijze veel groter worden. Op die manier wil de sportsector voorkomen dat op termijn door versnippering of gebrek aan middelen de kwaliteit van het aangeboden topsportonderwijs zou dalen en dit uiteindelijk het einde ervan zou betekenen. De sportsector heeft dan ook geen boodschap aan meerdere topsportscholen op eenzelfde locatie. Met een nieuwe aanvraag van Brugge lijken de onderwijsnetten geen rekening te houden met de te bereiken doelstelling, maar primeert kortzichtig eigenbelang. Als het tot een bijkomende erkenning voor Brugge komt, is een eigen topsportonderwijsnet misschien nog de enige uitweg voor de sportwereld om topsporters op alle niveaus kwalitatief op te leiden.’

Mijnheer de minister, bent u van plan het aantal topsportscholen van negen tot vijf terug te brengen? Hebt u hierover al een standpunt ingenomen? Wat is de stand van zaken?

Zal de betoelaging bij een eventuele vermindering van het aantal scholen desgevallend stijgen? Bent u bereid daarover te praten met minister Anciaux, die voor sport bevoegd is? Vreest u niet voor de kwaliteit? Welke visie hebt u daarop? Wat zijn de resultaten van het gesprek dat u vorige maand met de VSF hebt gevoerd?

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op dit ogenblik zijn er 478 leerlingen, verdeeld over acht Vlaamse topsportscholen. Er wordt voor zeventien sporttakken een opleiding aangeboden. De sportwereld zelf is al lange tijd vragende partij voor een vermindering van het aantal topsportscholen, want op die manier kunnen het personeel en de middelen efficiënter worden aangewend.

De Vlaamse Sportfederatie stelt voor om één school per provincie op te richten. Anderen willen er slechts drie overhouden. Bij een vermindering van het aantal topsportscholen is het belangrijk zo'n topsportschool te ontwikkelen in een omgeving waar de sportinfrastructuur al potentieel aanwezig is. Ik denk wel dat niet alle topsportscholen alle sporttakken moeten aanbieden. Een zekere specialisatie dringt zich op. In Gent is er een overdekte wielerpiste. Het is dan ook logisch dat de basisopleiding wielrennen daar gebeurt, en bijvoorbeeld niet in Brugge.

De huidige heisa maakt me wat ongelukkig. Destijds heb ik als stille bemiddelaar geprobeerd om twee scholen ertoe aan te zetten samen een project in te dienen. Beide scholen liggen naast elkaar, er moest enkel een gemeenschappelijke haag worden weggenomen om één topsportschool te bekomen. De inrichtende macht van het Vrij Handels- en Sportinstituut weigerde echter te kiezen tussen Brugge en Meulebeke. Ondertussen is het KTA volop bezig, en de sportfederaties zijn erg tevreden. Tussen haakjes wil ik opmerken dat het KTA zeer goed samenwerkt met de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende die de psycho-medische begeleiding verzorgt.

Vandaag vragen om bepaalde convenants af te sluiten met sportfederaties die geen convenant hebben afgesloten met het KTA, zou de versnippering ten top drijven. De sportwereld vraagt integendeel dat de overheid het aantal scholen beperkt. Mijnheer de minister, welk standpunt neemt u daarover in?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zou graag het voorwerp van de discussie willen verbreden. Toen

de heer Van den Bossche minister van Onderwijs was, zijn we met een topsportscholenbeleid gestart. Ik was toen als minister van Cultuur ook bevoegd voor sport. Ons sportstrategische plan had er aandacht voor. We wilden jonge topsporters de kans geven hun sportieve talenten te ontwikkelen en hen tegelijkertijd uitzicht bieden op een plaats in de samenleving na hun sportieve carrière.

We hebben toen alle partners samengebracht: de bevoegde ministers, de federatie, het Bloso en de netten. Iedereen heeft zich toen geëngageerd om er iets van te maken, al deed de ene het met meer enthousiasme dan de andere. Zo weet ik dat het VSKO aarzelt om te stellen dat dit echt tot zijn opdracht behoort. Het VSKO vindt dat niet altijd evident, maar toch heeft het meegewerkt.

In het parlement is het topsportscholenbeleid bij mijn weten nooit geëvalueerd. Een evaluatie is nodig om een goed oordeel te vellen. We mogen de discussie niet beperken tot een gesprek over het gehakketak in Brugge. De heer Van Nieuwkerke zal zich herinneren dat we tijdens de vorige legislatuur minister Vanderpoorten over deze aangelegenheid hebben ondervraagd. Ze nam toen een voorzichtige positie in. Volgens haar moest er een reductie komen. Ik stel vast dat er vandaag van een reductie geen sprake is, wel integendeel: er zijn er twee bijgekomen. Het beleid moet grondig worden geëvalueerd en alle betrokken actoren moeten daarin een rol spelen. Verder moet die evaluatie gebeuren in het licht van de doelstellingen van het topsportbeleid.

Vandaag is het niet duidelijk in welke richting we evolueren. Ik heb het gevoel dat het beleid totstandkomt op basis van getouwtrek en profileringsdrang. Sommigen bieden dat aan om op die manier extra leerlingen te werven. We moeten het topsportbeleid als uitgangspunt nemen, en in dat kader nagaan hoe onderwijs een bijdrage kan leveren. Hoe ver staat het met de evaluatie? Mijnheer de minister, stemt u uw beleid af op dat van minister Anciaux?

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, net zoals de heer Martens pleit ik voor een open debat op basis van een grondige evaluatie.

Dedecker

Ik heb de topsportscholen weten ontstaan. Daarover is 3 jaar gebakkeleid, van 1995 tot 1998. Het was de bedoeling om via onderwijs getalenteerde sporters te laten ondersteunen. Sport is de elfde economische tak in onze samenleving. Het was de bedoeling om topsporters af te leveren, naar het voorbeeld van het Institut National du Sport et de l'Education Physique of INSEP van Parijs.

Na 6 jaar moeten we eens een evaluatie houden – van de scholen, maar ook van de afgeleverde atleten. Ik zou graag willen weten hoeveel topatleten aan die scholen zijn afgestudeerd. Ik ken het antwoord al, maar ik laat de minister het voordeel van het opzoekingswerk. We mogen natuurlijk het kind niet met het badwater weggooien. Voor veel mensen is het een bezigheidstherapie geworden: een aanbod voor jongeren die wat aan sport willen doen, maar toch hun humanioradiploma willen halen.

De convenants met de federaties moeten we doorlichten. De minister van Sport zou terzake een initiatief kunnen nemen. Er was een school met vier leerlingen waar men geen les gaf. Dat is ondertussen geregeld. Toch blijven er nog veel problemen bestaan. De overheid geeft 685.000 euro aan de topsportscholen. Wordt het geen tijd dat we eens bekijken waar we naartoe willen?

Zelf ben ik een voorstander van een veel grotere concentratie. De verzuiling moet worden overstegen. Sport kan men niet op een katholieke, socialistische of liberale manier beoefenen. Het komt er vooral op aan topsporters te beoefenen. Er zijn een hoop idealisten mee bezig, maar toch is het grote probleem niet de infrastructuur of de zuil, maar de mentaliteit. Leerlingen die amper 20 uur les per week krijgen en 's ochtends vrij aan sport kunnen doen, wekken bij de andere leerlingen jaloersheid op. Er is een andere mentaliteit nodig.

We moeten die scholen concentreren. In Gent is alle benodigde infrastructuur aanwezig, ook alle onderwijsnetten zijn aanwezig. Ik pleit voor een heel sterke concentratie, die verder gaat dan een reductie tot één school per provincie.

De heer Van Nieuwkerke heeft ook gelijk dat ook groepssporten een kans moeten krijgen. Dat moet allemaal grondig worden onderzocht en bediscus-

sieerd. Er moeten in elk geval resultaatsverbintenissen worden afgesloten.

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er werd terecht verwezen naar het moeilijke debat dat hierover tijdens de vorige legislatuur is gevoerd.

Ik ben heel blij dat dit debat de afgelopen weken vanuit de invalshoek van de sport wordt gevoerd, en niet vanuit de invalshoek van het onderwijs. De ontstaansgeschiedenis van het topsportscholen-dossier heeft alles te maken met de desiderata van de verschillende netten. Bij de bespreking van rationalisatievoorstellen met het betrokken veld ging het echt wel over Meulebeke, Sint-Jans in Gent en de 17 voetballers – waaronder 9 buitenlanders – in Genk. De twee voorzitters van de voetbalsector gingen de minister vertellen dat ze de zaak blokkeren, niet meer meedoen en er eventueel zelf mee beginnen. Zo kwam alles tot stilstand.

Ik hoop dat de invalshoek van de sport centraal komt te staan, en dat de aanduiding van een topsportmanager daartoe bijdraagt. De minister zal in zijn antwoord hopelijk kunnen melden dat er een aantal studies bestaan. Het overzicht van de infrastructuur en het aantal inschrijvingen kan men van de website halen. Ik was overigens onaangenaam verrast toen ik vaststelde dat eind 2003 slechts 454 leerlingen in zeven scholen zijn ingeschreven. Aanluitend bij wat de heer Dedecker zei, moeten we eens onderzoeken wie er studeert, wie er afstudeert en met welke resultaten dat gebeurt.

De rol van de federaties moet ook worden onderzocht. Het aantal federaties dat een convenant afsluit, neemt toe. In het schooljaar 1998-1999 zijn we begonnen met twaalf gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde federaties. Ik sla een mea culpa over het oponthoud tijdens de afgelopen zittingsperiode. Er waren hindernissen, en het was allemaal iets moeilijker dan verwacht, maar kunnen we hier nu op korte termijn met de minister van Sport en de minister van Onderwijs een discussie over aannemen?

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: De heer Dedecker had het over de noodzaak om in de evaluatie de resultaten van de leerlingen te betrekken.

Van Kerrebroeck

Ik wil daaraan toevoegen dat dit ook moet gebeuren met de evaluatie van de lesgevers.

Bij mijn weten zijn op dit niveau zowel opvoeding als onderwijs erg belangrijk. Zo heeft twee jaar geleden een topsportschool van Gent zelf haar licentie ingeleverd omdat ze van oordeel was dat de opleiding niet meer overeenstemde met de missie van de school.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, we beginnen hier met een belangrijk debat, dat ongetwijfeld nog zal terugkeren. Dit debat werd, zoals diverse sprekers stelden, tijdens de vorige zittingsperiode al grondig voorbereid, zowel door het departement Onderwijs als door het Bloso.

De combinatie van studie en sport binnen het leerplichtonderwijs is ontegensprekelijk waardevol. De faciliteiten die in de regelgeving en in het topsportconvenant zijn opgenomen kunnen om die reden ook niet ter discussie worden gesteld. De uitbreiding die er is gekomen van het aantal studierichtingen met topsport als component is een goede zaak.

Toch zijn er een aantal belangrijke pijnpunten. Eerst en vooral is er het aantal topsportscholen. Topsportscholen moeten worden gezien in combinatie met een internaat, zodat een geografische spreiding veel minder relevant is. Dan zijn we beland bij de discussie van kwaliteit versus aantal. De verenigingen van inrichtende machten erkennen het verband niet tussen een reductie van het aantal scholen en een kwaliteitsverbetering. Het vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs overlegden hierover onderling en kwamen niet verder dan het behoud van de status-quo.

De vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportfederatie hebben me eveneens opgezocht. Ik heb met hen een grondig persoonlijk gesprek gevoerd. Hun stelling is dat we veeleer minder en zeker niet meer topsportscholen nodig hebben. Voor de VSF speelt het in onderwijsland gevoelige nettenprobleem natuurlijk niet. Willen we echter realistisch zijn, dan kunnen we niet zomaar voorbijgaan aan de net-

tendiscussie, zeker als we rekening houden met het startpunt van het topsportconvenant, waarbij nadrukkelijk in een billijke en evenredige verhouding tussen de netten was voorzien. Dit is dus een gevoelige kwestie.

Qua secundair topsportonderwijs zijn er vandaag negen scholen: vijf in het gemeenschapsonderwijs, één in het stedelijk onderwijs, en drie – waarvan één in afbouw – in het vrije net. Sommige sportdisciplines worden daarbij zelfs in twee of meer scholen aangeboden. Ik neem aan dat men onder meer dat problematisch vindt. Deze ontwikkelingen hebben zich wel voorgedaan in overeenstemming met de programmatiewetgeving en met het algemene topsportconvenant dat tussen de overheid, de sportautoriteiten en de onderwijsinrichters werd afgesloten. De vrijheid van onderwijs, zowel qua onderwijsinrichting als qua school- en studiekeuze, is een grondwettelijk gewaarborgd beginsel van ons onderwijsbestel, dat niet ter discussie staat.

Dit betekent echter niet dat opleidingen, ook specifieke opleidingen, in alle regio's en in alle netten moeten kunnen worden gevolgd. De decreetgever heeft in 1998 trouwens bepaald dat een opleiding onder meer specifiek is indien het aanbod ervan om inhoudelijke of beroepsgebonden redenen beperkt moet blijven. Dit laatste gaat zeker op voor de topsportopleidingen. Het aantal topsportstatuten dat door de betrokken sportfederaties jaarlijks wordt toegekend, is relatief beperkt. Naast de topsportopleidingen bestaan er nog steeds de gewone sportopleidingen ASO, namelijk ASO Sport-Wetenschappen, en TSO, namelijk TSO Lichamelijke opvoeding en Sport. Of het huidige aantal topsportscholen nog in een evenwichtige verhouding staat tot deze feiten, blijkt alsmaar meer omstreden. De onderwijsverstrekkers enerzijds en de sportwereld anderzijds hebben hier tegengestelde meningen over. Het is me ook bekend dat de inspectie Secundair Onderwijs mijn voorgangster een advies heeft bezorgd over de reductieproblematiek. Ik geef u gewoon alle elementen, maar ik spreek me er nu nog niet meteen over uit.

Een tweede pijnpunt betreft het leerprogramma van een topsportopleiding die door leraars en sporttrainers wordt verstrekt, en waarover onvoldoende overleg zou zijn. Leraren zijn soms onvoldoende sportgeoriënteerd. Er zijn weliswaar ernstige inspanningen geleverd voor het kwaliteitsvol invullen van het studie- en sportgedeelte, maar

Vandenbroucke

bijkomende deskundigheid moet worden ontwikkeld. Lang niet alle sportfederaties hebben een pedagogisch verantwoorde visie op de vorming van jonge topsporters en lang niet alle leraars beschikken over de knowhow om leerlingen te ondersteunen in zelfstandig leren. Dat is hier natuurlijk erg belangrijk. Onder meer daarom heb ik aan de medewerkers van het departement gevraagd een visie uit te werken op het onderwijsgedeelte van het topsportonderwijs.

Mijnheer Van Baelen, ik weet niet of u er een andere mening op nahoudt, maar ik ga ervan uit dat topsportscholen maar deugdelijk werk kunnen afleveren met betrekking tot topsport als ook het onderwijsdeel van de betrokken scholen goed wordt verzorgd. Eerstdaags verwacht ik de adviezen van de VLOR en van mijn administratie en inspectie over de concrete programmatie-aanvraag, vanaf 1 september, van het Vrij Handels- en Sportinstituut Sint-Michiels Brugge. Ik zal deze gelegenheid aangrijpen om maatregelen te nemen die de transparantie en de kwaliteit van het topsportonderwijs in Vlaanderen moeten waarborgen. Het is immers mijn bedoeling om een duidelijke visie te ontwikkelen én te implementeren op de combinatie van topsport en studie.

Ik ben bijzonder blij dat ondertussen de topsportmanager is aangesteld, en ook dat het gaat over de heer Van Aken van de Vlaamse Tennisfederatie. Ik weet immers dat hij ook dat onderwijsaspect erg belangrijk vindt en daar een duidelijke visie op heeft. Dat moet toelaten dat we het topsportbeleid vanuit Onderwijs en vanuit Sport, waarvoor minister Anciaux bevoegd is, goed kunnen laten sporen. Ik ga ook proberen zelf zo nauw mogelijk overleg te plegen met de heer Van Aken. Dat zal ongetwijfeld de visie voeden die ik wil ontwikkelen.

Ik heb geen precies antwoord gegeven op de vragen naar mijn visie op aantallen en de combinatie van onderwijs en sport. We zullen die visie wel moeten ontwikkelen. De aanstelling van de heer Van Aken als topsportmanager is echter een heel belangrijke stap voorwaarts terzake.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toch blijf ik wat op

mijn honger inzake de evaluatie ten gronde. U geeft enkele gedeeltelijke elementen aan, maar ik heb niet gehoord dat u zich verbindt tot die evaluatie ten gronde. Die is echter absoluut nodig. Dan heb ik het zowel over een evaluatie door de betrokkenen als vanuit een wat meer afstandelijke positie. Misschien kan de heer Van Aken daartoe worden ingeschakeld of grijpt hij de kans een dergelijke opdracht te laten uitvoeren. Daarbij zouden zowel het sportaspect als het pedagogische aspect tegen het licht worden gehouden. De conclusies daarvan zouden kunnen leiden tot een herschikking, bijvoorbeeld in de vorm van een concentratie, of tot het beter vervullen van bepaalde voorwaarden dan vandaag het geval is.

Ik wil er dus bij u op aandringen het pragmatisme waarmee we de voorbije jaren hebben gewerkt, even los te laten. Natuurlijk moet u doen wat u moet doen, maar het ware goed dat er op korte termijn en op een afstandelijke manier een oordeel komt over het beleid dat terzake moet worden gevoerd, over de invulling door Onderwijs en de opdracht van het sportveld.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, ook ik vind dat de commissies van Onderwijs en Sport dit samen zo snel mogelijk grondig moeten evalueren en de krachtlijnen uitzetten voor het topsportscholenbeleid, vooral dan met het oog op de Olympische Spelen van 2016 en het Wereldkampioenschap Voetbal van 2018. Dit zal dan onze bijdrage daartoe zijn.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de opmerkingen van de twee vorige sprekers. Het aanstellen van een topsportmanager mag echter niet worden aangegrepen om bepaalde ingrepen in de toekomst niet te doen. Hij is geen deus ex machina. Zoals ik gisteren nog benadrukte in de plenaire vergadering, zal zijn vermogen om dit alles te verwezenlijken afhankelijk zijn van de volmachten die hij krijgt. De heer Van Aken is wel de juiste persoon op de juiste plaats, ook wat topsportscholen betreft. Van 1995 tot 1998 heeft hij daar mee over onderhandeld.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk wanneer het gaat over de vrijheid van onderwijskeuze. Topsport

Dedecker

vereist echter meer creativiteit. U had het terecht over internaten. Er kan worden gewerkt met een centraal gelegen internaat, waarbij dan leerlingen worden uitgestuurd, via convenants, naar diverse scholen. Wat het sportgedeelte betreft, kan er dan wel sprake zijn van dezelfde infrastructuur en dezelfde leraren. Het onderwijsdeel kan dan worden gevolgd in die scholen.

Het hele concept moet opnieuw worden herdacht. Het klinkt misschien niet erg sociaal, maar topsport is resultaatgericht. Het doel ervan is jonge mensen af te leveren die vanaf een jonge leeftijd – vanaf hun achttiende, zestiende of veertiende, denken we maar aan de turnschool – resultaten moeten neerzetten. Daarin moeten we heel creatief zijn. Dat is noodzakelijk.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Het ware misschien interessant mocht er een gezamenlijke vergadering van de commissies van Onderwijs en Sport worden georganiseerd. Bij veel mensen, en zeker ook bij mezelf, leven er een aantal vragen die ook bestemd zijn voor de minister van Sport. Mocht dit gezamenlijk kunnen gebeuren, dan zouden we veel heen-en-weergepraat kunnen vermijden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.39 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

